

Οι εκκλησιαστικές απολογητικές κωλοτούμπες επί της επίπεδης, ακίνητης και ηλικίας 7.500 ετών γης

«Η Εκκλησία λέει πως η γη είναι επίπεδη, αλλά εγώ γνωρίζω πως είναι στρογγυλή, γιατί έχω δει τη σκιά στο φεγγάρι, και έχω περισσότερη εμπιστοσύνη σε μία σκιά παρά στην Εκκλησία».

Ρόμπερτ Ίνγκερζολ (Αμερικανός πολιτικός, 1833-1899)

Θα μπορούσε να πει κανείς, ότι είναι αξίωμα, πως όταν ένα ψέμα* απογυμνώνεται, δύο βασικές επιλογές μένουν στον ψευδόμενο: Είτε να παραδεχθεί το ψέμα, είτε να συνεχίζει να το στηρίζει με ένα ακόμα ψέμα. Κι εδώ όμως υπάρχει το αξίωμα, πως τα ψέματα επί ψεμάτων κάποια στιγμή οδηγούν και σε ένα λογικό αδιέξοδο και ο ψευδόμενος αναγκάζεται εκ των πραγμάτων, προκειμένου ν' απεγκλωβιστεί απ' αυτό, να προχωρά σε ακροβατισμούς και κωλοτούμπες, που κάνουν το ψέμα του ακόμη πιο οφθαλμοφανές.

[* Στην θέση της λέξης «ψέμα», μπορείτε να βάλετε και την λέξη «σφάλμα»]

Είναι γεγονός, πως μέχρι και λίγους αιώνες πριν (ή αν θέλετε και μέχρι τις μέρες μας), η Εκκλησία (ορθόδοξη και καθολική), εκπροσωπούσε την απόλυτη αλήθεια. Εξέφραζε γνώμη επί παντός επιστητού, ακόμη και σε τομείς, με τους οποίους, όχι μόνο δεν είχε σχέση, αλλά απεναντίας κινήθηκε εναντίον, όπως π.χ. στην Επιστήμη. Η «αλήθεια» τής Εκκλησίας, ήταν η απόλυτη αλήθεια. Μερικές απ' τις «αλήθειες» τής Εκκλησίας, είχαν και έχουν σχέση με τη γη και έχουν ως πηγή προέλευσης τις «ιερές» και «θεόπνευστες» γραφές, που συνέταξαν πριν 3-4 χιλιάδες χρόνια κάποιοι επιτήδειοι και απολίτιστοι γιδοβοσκοί της ερήμου. Μιλάμε φυσικά για την εβραϊκή Παλαιά Διαθήκη, ή οποία μαζί με την Καινή Διαθήκη, που συνέταξαν αιώνες αργότερα κάποιοι «άγιοι» πλαστογράφοι κι εξίσου επιτήδειοι, αποτελούν σήμερα την λεγόμενη Αγία Γραφή. Η αμφισβήτηση αυτής της «αλήθειας», μέχρι και το πρόσφατο σχετικά παρελθόν, μπορούσε να σημάνει και

το τέλος της ζωής τού αμφισβητία (ο οποίος εννοείται ότι θα κατέληγε στην Κόλαση).

Έτσι, σύμφωνα με την Αγία Γραφή, η γη είναι επίπεδη και τετράγωνη, δεν κινείται και η ηλικία της είναι περίπου 7.500 έτη. Ας τα πάρουμε όμως ένα ένα ...

Η γη είναι επίπεδη και τετράγωνη

Επειδή είναι σχεδόν βέβαιο, πως κάποιοι αμαθείς υπερασπιστές της βρομερής Βίβλου, παρ' όλο που είναι αμφίβολο αν έχουν διαβάσει πάνω από μια σελίδα της, θα πεταχτούν και θα ρωτήσουν με στόμφο, «μα που γράφει τέτοιο πράγμα;», ας αναφέρουμε προκαταβολικά μια ενδεικτική παραπομπή: «Αποκάλυψη του Ιωάννη» (7: 1-8)...

Και μετά τούτο είδα τέσσερις αγγέλους να στέκονται στις τέσσερις γωνίες της Γης, να κρατούνε τους τέσσερις ανέμους για να μη φυσάει ο αγέρας πάνω στη Γη ούτε στη θάλασσα μήτε στα δέντρα.

Προς αποφυγήν κάθε παρερμηνείας, δεν λέει «σε τέσσερις γωνίες της Γης», αλλά «στις τέσσερις γωνίες της Γης». Είναι δηλαδή πολύ συγκεκριμένη η αναφορά και ευδιάκριτη η διαφορά ως προς την σημασία.

Και για να μην αμφιβάλλουμε καθόλου για την...μη σφαιρικότητα της γης, ας δούμε και τι λέει ο «Δημιουργός»: «καὶ διασπερεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς...» (Δευτερονόμιον, 28: 64).

Προς το παρόν, σφαίρες με άκρα και γωνίες, δεν μπορούν ν' ανήκουν ούτε καν στην...σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας. Ας σημειωθεί επίσης, πως οι αναφορές περί άκρων της γης, είναι αρκετές μέσα στην Αγία Γραφή, τόσο στην Παλαιά Διαθήκη, όσο και στην Καινή.

Με βάση τώρα τους διάφορους χάρτες που σχεδίασαν κάποιοι (στηριζόμενοι βεβαίως στα προαναφερθέντα «επιστημονικά» δεδομένα), όπως π.χ. ο μοναχός, Κοσμάς ο Ινδικοπλεύστης (6ος αι. μ.Χ.), θα πρέπει να υποθέσουμε εδώ, πως όλες οι διαστημικές φωτογραφίες που απεικονίζουν την γη σφαιροειδή, έχουν υποστεί φωτογραφική επεξεργασία (Φωτοσόπιον), χάριν προφανώς κάποια συνωμοτικής αντιχριστιανικής οργάνωσης, ή ότι ο Ιωάννης και οι διάφοροι εκκλησιαστικοί «τοπογράφοι», έπαιρναν «ληγμένα», ή ότι τέλος τέλος, ο «Δημιουργός» αλλού βρισκόταν κι αλλού «δημιουργούσε».

Θα μπορούσε να πει κανείς, πως τόσα γνώριζαν οι άνθρωποι αυτών των εποχών, τόσα έλεγαν. Υπήρχαν όμως και κάποιοι που υπέθεταν ή γνώριζαν και κάτι παραπάνω, όπως ο Στράβων: «Σφαιροειδής η σύμπασα ουχ ως εκ τόρνου, αλλ' έχει τινάς ανωμαλίας», ή ο Ερατοσθένης που υπολόγισε με εκπληκτική ακρίβεια την περίμετρο της γης. Βλέπετε όμως, ο Στράβων κι ο Ερατοσθένης, ανήκαν στους «μιαρούς» Έλληνες και η Επιστήμη, θεωρούνταν από το σκοταδιστικό χριστιανικό καθεστώς, «όργανο του Σατανά». Ο Κοσμάς ο Ινδικοπλεύστης μάλιστα, είναι σφόδρα επικριτικός με τους Έλληνες, που έκαναν λόγο για σφαιρικότητα και ηλιοκεντρισμό, ώστε τους αποκαλεί πλανημένους, προληπτικούς, παραμυθατζήδες και ανίδεους, διακηρύσσοντας ταυτόχρονα την «αλήθεια» της Αγίας Γραφής:

[...] Ζητησάτωσαν δὲ πάλιν τὸν σκάριφον τοῦ παντός καὶ τῆς ἀστρώας κινήσεως, τὸν παρ' ἡμῶν γενόμενον κατὰ μίμησιν τῆς ὀργανικῆς τῶν ἔξωθεν σφαίρας, καὶ τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον πρὸς τὸν θεοφιλέστατον διάκονον Ὁμόλογον ἀποσταλέντα, καὶ ἐγκυψάτωσαν, ὅστις τε σὺν Θεῷ ἱκανὸς ὑπάρχει, μάλιστα σὺν ταύτῃ τῇ βίβλῳ καὶ τῷ τόμῳ ἐκ βάθρων ἀνελεῖν τῶν ἐλληνικῶν ὑποθέσεων τὴν πλάνην. Ταῦτα γὰρ τις τὰ τρία χριστιανὸς ὑπάρχων καὶ κτώμενος καὶ τῇ θείᾳ χάριτι περὶ τὴν θείαν Γραφὴν ἐπιμελῶς κινούμενος ῥαδίως ἐλέγχει τῶν μυθολόγων τὴν ἄνοιαν. Συνίστησι γὰρ δι' αὐτοῦ τοῦ σχήματος καὶ τῆς τοῦ κόσμου κατασκευῆς καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων τὴν θείαν Γραφὴν ἀληθεστάτην οὔσαν καὶ τῶν χριστιανῶν τὸ κήρυγμα.

[...] Τῷ βίῳ χρήσιμον εἶναι τὸ σύνταγμα πρὸς μάθησιν καὶ κατανόησιν θείων δογμάτων καὶ ἀνατροπὴν ἐλληνικῶν προλήψεων, καὶ ὅπως ἅπας ὁ σκοπὸς τῆς θείας Γραφῆς εἰς τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ἀφορᾷ...

[...] Τὸν περὶ οὐρανοῦ λόγον αἰτήσαντί σοι συγγραφῆναι παρ' ἡμῶν, ὦ φιλοπονικώτατε ἀνδρῶν Ἀναστάσιε, οὐκ ἀπειθήσω. Σαφηνιῷ δὲ πότερον ἀκατάλυτον αὐτόν φησιν ἡ θεία Γραφή ἢ καταλυόμενον. Ἐφησθα γὰρ ὡς τις τῶν χριστιανίζειν αὐχούντων βουλόμενος καθ' Ἑλλήνων εἰπεῖν ἔλαθεν ἑαυτὸν συνηγορῶν αὐτοῖς, σφαῖραν μὲν σὺν αὐτοῖς δοξάζων ἀεὶ περιστρεφομένην τὸν οὐρανόν, καταλυόμενον δὲ τοῦτον ἐν τῷ αὐτοῦ συγγράμματι κηρύττων. Οὐκ οἶδ' ὅπως κινούμενος ἐξεῖπε καὶ θαυμάζειν ἐμοὶ ἔπεισι τὴν οὕτω πολυμαθῇ τοῦ ἀνδρὸς σοφίαν, οὕτω τυφλώττουσαν ὑπὸ τῆς ἄγαν φιλοτιμίας. Εἰ γὰρ ὡς

χριστιανὸς ἀνατρέπειν ἠβούλετο τὴν δόξαν τὴν ἑλληνικὴν, τάς γε περὶ τούτου πρῶτον ἀρχὰς ἐχρῆν ἐκ βάθρων ἀνελεῖν, τὴν σφαῖραν καὶ τὴν ταύτης περιφορὰν, ὅπερ ἡμεῖς βουλήσει Θεοῦ ἐν ἑτέρῳ συγγράμματι αἰτηθέντες πεποιήκαμεν.

Ας δούμε τώρα, κι έναν απ' τους χάρτες του Κοσμά του Ινδικοπλεύστη. Παρατηρήστε πως στον χάρτη τού ευφάνταστου Κοσμά, η «λεπτομέρεια» είναι τόσο εμφανής, ώστε στην μία πλευρά τῆς...τετράγωνης γῆς εμφανίζεται και ο...Παράδεισος!...

Αλλά ας μην επιμένουμε άλλο σ' αυτό. Δεν έχει νόημα να βάζουμε στην ίδια ζυγαριά τους αρχαίους Έλληνες επιστήμονες με τους θρησκόληπτους και σκοταδιστές χριστιανούς και κατ' επίφασιν επιστήμονες. Σημασία έχει πλέον η θέση τῆς Εκκλησίας σήμερα, που το σχῆμα τῆς γῆς είναι οφθαλμοφανέστατο.

Αν παραδεχτεί (και πως αλλιώς;) ότι έτσι είναι, η γῆ είναι σφαιροειδής, τότε το μπουρδολόγημα που λέγεται «Αποκάλυψη», πρέπει να πεταχτεί στα σκουπίδια, μαζί με την «θεοπνευστία» του. Αν δεν το παραδεχτεί, τότε και πάλι εκτίθεται ανεπανόρθωτα, καθώς πλέον θα μας κοροϊδεύει μπροστά στα μάτια μας και θα εμπαίζει ευθέως την νοημοσύνη μας.

Φυσικά, εκ των πραγμάτων, η Εκκλησία έχει εγκαταλείψει το αξίωμα περί επίπεδης γης, αλλά κι απ' την άλλη, η «Αποκάλυψη» εξακολουθεί να θεωρείται «ιερό» και «θεόπνευστο» κείμενο (όπως και τα υπόλοιπα με τις...«άκρες»). Δηλαδή και την πίτα ολόκληρη και το σκυλί χορτάτο. Μα ποιους δουλεύουν; Εμάς ή τους εαυτούς τους;

Επειδή προφανώς, αυτό το θέμα, δεν σηκώνει ίχνος απολογητικής, οι κατέχοντες την «αποκαλυπτική αλήθεια», είναι λογικό να μην αγγίζουν τέτοια θέματα που κάνουν «τζιτζιζ». Η πιο συνετή στάση σ' αυτή την περίπτωση, είναι να κάνουν την πάπια...

Η γη δεν κινείται

«Το να ισχυρίζεται κανείς ότι η γη περιστρέφεται γύρω από τον ήλιο είναι τόσο εσφαλμένο, όσο το να υποστηρίζει ότι ο Ιησούς δεν γεννήθηκε από παρθένο».

Ρομπέρτο Μπελαρμίνο (Καρδινάλιος και άγιος της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας)

Όπως γνωρίζουμε σήμερα, ο ήλιος βρίσκεται στο κέντρο του πλανητικού μας συστήματος και η γη κινείται γύρω απ' αυτόν. Σύμφωνα όμως με τις «ιερές» και «θεόπνευστες» γραφές, η γη είναι σταθερή (για την ακρίβεια, στηρίζεται σε θεμέλια) και ο ήλιος κινείται σε σχέση μ' αυτήν.

Πριν αναρωτηθεί κάποιος, από που προκύπτει η πεποίθηση πως οι «ιερές» γραφές υποστηρίζουν την κίνηση του ήλιου, ας διαβάσει το «θεόπνευστο» απόσπασμα από τον «Ιησού του Ναυή» (10: 12-14), όπου ο «ήρωας» παρακαλεί τον Θεό να σταματήσει την πορεία του ήλιου, έτσι ώστε να επιμηκυνθεί η μέρα και να έχει περισσότερο χρόνο να εξολοθρεύσει τους Αμορραίους. Φυσικά ο «Πανάγαθος», για χάρη του «περιούσιου» λαού, ικανοποιεί αυτό το αίτημα: *«Τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς Κύριον, ἥ ἡμέρα παρέδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀμορραῖον ὑποχείριον Ἰσραήλ, ἡνίκα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαὼν καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλῶν. καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει, ἕως ἡμύνατο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν. καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς. καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον, ὥστε ἐπακοῦσαι Θεὸν ἄνθρωπον, ὅτι Κύριος συνεξεπολέμησε τῷ Ἰσραήλ».*

Και για να μην υπάρχει και η αμφιβολία για το εάν η γη κινείται ή όχι, ο «Δημιουργός» φροντίζει να διευκρινίσει πως την έχει θεμελιώσει: *«Ἄκουέ μου, Ἰακώβ καὶ Ἰσραήλ, ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγὼ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἡ*

χείρ μου έθεμελίωσε τήν γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου έστερέωσε τὸν οὐρανόν...». (Ησαΐας 48: 12-13)

Ίσως δεν χρειάζεται περαιτέρω ανάλυση αυτή η περίπτωση, καθώς αποτελεί, σχεδόν ίδια περίπτωση με την προηγούμενη. Ας έχουμε πάντως υπόψιν, πως ο συγκεκριμένος «άγιος», συμμετείχε στα εκκλησιαστικά δικαστήρια κατά του Ιταλού αστρονόμου Γαλιλαίου, που τόλμησε υπαινιχθεί πως η γη κινείται γύρω απ' τον ήλιο κι όχι ο ήλιος γύρω απ' αυτήν, αναγκάζοντάς τον επί ποινή θανάτου, ν' αποκηρύξει τις ιδέες του και να δηλώσει πως «έσφαλε». (Για την ιστορία, ας αναφέρουμε εδώ, πως ο Γαλιλαίος στηρίχτηκε στις μελέτες του Πτολεμαίου και στην ηλιοκεντρική θεωρία του Πολωνού αστρονόμου Κοπέρνικου, την οποία όμως θεωρία, πρώτος αναφέρει, αιώνες πριν, ο Έλληνας αστρονόμος και μαθηματικός, Αρίσταρχος ο Σάμιος).

Η γη και ο κόσμος δημιουργήθηκε πριν 7.500 χρόνια

Εδώ, η Εκκλησία εξακολουθεί ακόμη ν' αντιστέκεται στην επιστημονική έρευνα, αν και είναι αλήθεια, όχι με τόσο σθένος όσο μέχρι και 1-2 αιώνες πριν, όπου έπαιζε χωρίς αντίπαλο.

Σύμφωνα και με την επίσημη ιστοσελίδα τού πατριαρχείου Ιεροσολύμων, η αρχή τού κόσμου τοποθετείται στα 5508 π.Χ.

Ο υπολογισμός αυτής της χρονολογίας γίνεται με πολύ απλό τρόπο: Βάσει των ηλικιών των Εβραίων «πατέρων» μας που αναφέρονται στην Αγία Γραφή και του γενεαλογικού τους δένδρου, οι ρίζες τού οποίου περιγράφονται λεπτομερώς στην Γένεση (κεφ. 5) και συνεχίζονται και στην Καινή Διαθήκη, παρ' όλο που οι ευαγγελιστές έχουν κάποιες «μικροδιαφωνίες» μεταξύ τους. Εδώ συναντούμε και τον θρυλικό Μαθουσάλα, ο οποίος έσπασε κάθε όριο μακροβιότητας, φθάνοντας αισίως τα 967 έτη ζωής. Τώρα, το αν είναι δυνατόν να υπήρχαν τέτοια φαινόμενα μακροζωίας και μάλιστα σε εποχές όπου ο μέσος όρος ζωής ήταν αρκετά μικρότερος από τον σημερινό, είναι καθαρά θέμα τού τι είναι διατεθειμένος να πιστέψει ο καθένας (ο νοών νοήτω).

Σύμφωνα με τις σημερινές επιστημονικές μελέτες, η πιθανή ηλικία τής γης υπολογίζεται περίπου στα 4,5 δις έτη. Στο συμπέρασμα αυτό έχουν καταλήξει πολλές και διαφορετικές έρευνες, με ποσοστό απόκλισης λάθους σε λιγότερο από 1%. Η θέση αυτή δεν είναι απόλυτη κι ενδέχεται η ηλικία τής γης να είναι ακόμη μεγαλύτερη, καθώς τα αποτελέσματα των ερευνών στηρίζονται στα μέχρι τώρα ευρήματα.

Είναι φανερό, πως η αριθμητική διαφορά, ανάμεσα στην δογματική αλήθεια της Αγίας Γραφής και στην επιστημονική έρευνα, είναι απλά χαώδης. Σημειώστε επίσης τον «άνθρωπο των Πετραλώνων» στην Χαλκιδική, του οποίου η ηλικία υπολογίζεται στα 700.000 έτη (με ελάχιστη τα 300.000 έτη) και είναι σίγουρα κατά πολύ αρχαιότερος από τον «προπάτορα» Αδάμ της Βίβλου.

Πως αντιδρούν όμως οι Ιουδαίοχριστιανοί εμπρός σ' αυτά τα επιστημονικά δεδομένα;

Η αλήθεια είναι πως δεν έχουν κάποιον συντονισμένο τρόπο δράσης, αν εξαιρέσει κανείς την μπαρούφα περί «ευφυούς σχεδιασμού», που επικαλούνται για να αποδείξουν την ύπαρξη του...ανύπαρκτου Θεού.

Ας δούμε αρχικά, τί υποστηρίζει ο απολογητής Γεώργιος Μεταλληνός (κατά δήλωση του ιδίου, «ασχολούμεθα, θέλοντας και μη, με το έργο της Απολογητικής»). Παρατίθεται χαρακτηριστικά αποσπάσματα από συνέντευξή του στον Άγγελο Σακκέτο:

Άγγελος Σακκέτος: Εδώ μας λένε ότι ο κόσμος έχει ζωή 5.759 ετών, κάποιοι σε περιοδικά τους, που γνωρίζετε πατέρα Γεώργιε, και δεν ξέρω αν συμφωνείτε μαζί τους όταν λένουν ο κόσμος έχει ζωή 5.759 ετών.

Γεώργιος Μεταλληνός: Κοιτάξτε στην αρχαία πατερική γραμματεία οι υπολογισμοί που γίνονται βάσει του κειμένου της Μεταφράσεως των εβδομήκοντα, του ελληνικού, δηλαδή, κειμένου της Παλαιάς Διαθήκης, για την γέννηση του Χριστού μας δίνουν το έτος 5508 από κτίσεως κόσμου. Αυτά όμως όλα είναι συμβατικά και όχι αυστηρά επιστημονικά.

Άγγελος Σακκέτος: Μάλιστα, συμβατικά.

Γεώργιος Μεταλληνός: Οι Εβραίοι στο εβραϊκό κείμενο δέχονται 4.000 τόσα χρόνια, αλλά εγώ απλώς επαναλαμβάνω: Αυτό έχει συμβατικό μόνο χαρακτήρα.

Άγγελος Σακκέτος: Υπάρχουν ανθρωπολόγοι, υπάρχουν παλαιοντολόγοι, υπάρχουν αρχαιολόγοι, με λίγα λόγια υπάρχει η αρχαιολογική σκαπάνη και ας αναφερθούμε μόνον στον Άρη Πουλιανό που μας έχει μιλήσει για τον άνθρωπο της Τρίγλιας Χαλκιδικής ηλικίας 750.000 χρόνων ή 250.000 κατ' άλλους επιστήμονες, όχι όμως και 5.000 χρόνων, που μας λένε οι Εβραίοι.

Γεώργιος Μεταλληνός: Μα σας είπα για τα επιστημονικά θέματα είναι συμβατικό βιβλίο η Αγία Γραφή.

Ας παρακάμψουμε το γεγονός που ούτε μεταξύ τους δεν μπορούν να βρουν μια σταθερή χρονολογία (βασισμένη πάντα στην Αγία Γραφή) κι ας αρχίσουμε να ψειρίζουμε τον κώλο της μαϊμούς...

Τι μας λέει αρχικά ο Μεταλληνός; Ότι άλλα έλεγαν οι πρωτότυπες «ιερές» και «θεόπνευστες» (αυτό θα πρέπει να τονίζεται συνεχώς) εβραϊκές γραφές κι άλλα μετέφραζαν οι Εβδομήκοντα. Καταπληκτική «θεοπνευστία», αν μη τι άλλο...

Κατά δεύτερον, διακρίνουμε μια εμμονή του πάνω στον όρο «συμβατικός». Ως φαίνεται, πρόκειται για μια από τις καινούργιες καραμέλες που βγήκαν στην «πιάτσα», προκειμένου να δικαιολογηθούν τα αδικαιολόγητα. Ο Μεταλληνός έχει την εντύπωση πως πετώντας την στρακαστρούκα περί «συμβατικότητας», έδωσε μια σαφή απάντηση και «καθάρισε». Έχει δηλαδή την εντύπωση, με λίγα λόγια, πως κατάφερε να θολώσει τα νερά, όπως η σουπιά που εκτοξεύει το μελάνι της κι εξαφανίζεται.

Ο όρος «συμβατικός», αποκτά κατά περίπτωση και διαφορετική έννοια. Στην συγκεκριμένη όμως περίπτωση, μόνο μία έννοια μπορεί να έχει: Του τυπικού, που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, του ψευδεπίγραφου. Είναι φανερό, πως ο Μεταλληνός δεν έχει το σθένος να πει ευθέως την αλήθεια, την οποία γνωρίζει κι αντ' αυτού εξωραίζει το μυθολόγημα με την «light» εκδοχή της «συμβατικότητας» (χωρίς να μας διευκρινίζει ωστόσο, από πότε αντιλήφθηκε αυτή την «συμβατικότητα» και γιατί). Το καταπληκτικό είναι, πως δίπλα στην «συμβατικότητα», κολλάει κι ένα «όχι αυστηρά επιστημονικά», λες και υπάρχει ίχνος επιστημονοσύνης στην Αγία Γραφή.

Μια άλλη εκδοχή αμυντικής τακτικής συνιστά η άποψη πως υπάρχουν και επιστήμονες που αμφισβητούν τα συμπεράσματα περί 4,5 δις ετών ως ηλικία της γης και συμφωνούν με τα δεδομένα της Αγίας Γραφής. Διαβάζουμε λοιπόν σε γνωστή πολυγλωσσική χριστιανική ιστοσελίδα:

Οι επιστήμονες που υποστηρίζουν τη νεότερη ηλικία των 6.000 ετών επιμένουν ότι η ραδιομετρική χρονολόγηση είναι ατελής στο ότι βασίστηκε σε μια σειρά από εσφαλμένες υποθέσεις, ενώ η γεωλογική χρονολογική κλίμακα είναι ατελής στο ότι χρησιμοποιεί κυκλικούς συλλογισμούς. Επιπλέον, δείχνουν τους απομυθοποιημένους μύθους για την γηραιά γη, όπως τη δημοφιλή εσφαλμένη αντίληψη ότι χρειάζεται μεγάλες χρονικές περιόδους για το σχηματισμό στρωμάτων, την απολίθωση, και το σχηματισμό των διαμαντιών, του

γαιάνθρακα, του πετρελαίου, των σταλακτιτών, των σταλαγμιτών, κ.λπ. Τέλος, οι υπερασπιστές της μικρής ηλικίας της γης παρουσιάζουν θετικά στοιχεία στη θέση των στοιχείων για την γηραιά γη τα οποία απομυθοποιούν. Οι επιστήμονες της μικρής ηλικίας της γης αναγνωρίζουν ότι είναι μειονότητα σήμερα αλλά επιμένουν ότι θα αυξηθούν καθώς όλο και περισσότεροι επιστήμονες επανεξετάζουν τα στοιχεία και ερευνούν πιο προσεκτικά την πρόσφατη θεωρία της γηραιάς γης.

Και καταλήγει στο ποθητό συμπέρασμα:

Τελικά, η ηλικία της γης δεν μπορεί να αποδειχτεί. Είτε είναι 6.000 χρόνια ή 4,6 δισεκατομμύρια –και οι δυο θεωρίες (και κάθε ενδιάμεση) επαφίεται στην πίστη και στις υποθέσεις. Αυτοί που πιστεύουν τα 4,6 δισεκατομμύρια χρόνια εμπιστεύονται ότι οι μέθοδοι όπως τη ραδιομετρική χρονολόγηση είναι αξιόπιστες, και ότι τίποτα δεν έχει συμβεί στην ιστορία που να έχει διασπάσει την κανονική αποσύνθεση των ραδιο-ισοτόπων. Αυτοί που πιστεύουν τα 6.000 χρόνια εμπιστεύονται ότι η Αγία Γραφή είναι αληθινή, και ότι άλλοι παράγοντες εξηγούν την «φαινομενική» ηλικία της γης, όπως ο παγκόσμιος κατακλυσμός, ή ο Θεός δημιούργησε το σύμπαν σε μια κατάσταση ώστε να «φαίνεται» ότι έχει μια μακρόχρονη ηλικία.

Η βασική διαπίστωση, που γίνεται εδώ, έστω και με την απαξίωση και υποβάθμιση της επιστημονικής έρευνας (στην οποία δεν συμπεριλαμβάνουν και τον άνθρωπο των Πετραλώνων), είναι η εγκατάλειψη της αυστηρής δογματικής θέσεως περί μερικών χιλιάδων ετών της δημιουργίας του κόσμου. Ως πιο βολική κρίνεται πλέον για τους Ιουδαίοχριστιανούς μια συγκεχυμένη και «φλου» κατάσταση (έτσι θέλουν να πιστεύουν πως είναι), γιατί συνειδητοποιούν πως η δική τους χρονολόγηση δεν βασίζεται σε κανένα σοβαρό στοιχείο, πλην της «θεόπνευστης» Αγίας Γραφής, που γράφτηκε από τους Εβραίους και οι οποίοι είχαν τόση σχέση με την επιστήμη, όση ο φάντης με το ρετσινόλαδο. Θυμίζει δηλαδή κάπως, το ανέκδοτο με την κατσίκά του γείτονα. «Αμελούν» βέβαια να μας ενημερώσουν στην συγκεκριμένη ιστοσελίδα, ποιοι είναι αυτοί οι «επιστήμονες» που αμφισβητούν την επικρατούσα και κατά το δυνατόν τεκμηριωμένη άποψη, όπως επίσης και πάνω σε τι επιστημονικά δεδομένα στηρίζονται οι δικές τους «μελέτες». Λεπτομέρειες όμως, μπορεί να πει κάποιος...

Σε άλλη, ελληνική αυτή τη φορά, χριστιανική ιστοσελίδα, αφού προηγείται μια

επιστημονική ανάλυση (προφανώς προϊόν αντιγραφής κειμένου, που ούτε ο αντιγραφέας κατανοεί τι λέει) γίνεται μια «φιλότιμη» προσπάθεια να απαξιωθεί και να αμφισβητηθεί τελείως η μέθοδος ραδιοχρονολόγησης με τον άνθρακα 14. Καταλήγει λοιπόν η ιστοσελίδα στο επίσης επιθυμητό συμπέρασμα:

...με βάση τα δεδομένα του ίδιου του Libby, εκτίμηση της ηλικίας της Γης γύρω στα 10.000 έτη (!) και όχι δισεκατομμύρια έτη που πιστευόταν μέχρι τώρα. Επομένως η μέθοδος, που φαινόταν να δικαιώνει την άποψη των εξελικτικών για τα δισεκατομμύρια έτη, ή ίδια -παραδόξως- την καταρρίπτει πλέον και ενισχύει τα δεδομένα της Αγίας Γραφής.

Οποία κατάντια... Να γίνεται αυτοσκοπός των ρασοφόρων, η αγωνιώδης προσπάθεια εντοπισμού επιστημονικού σφάλματος, μόνο και μόνο για να μην χαλάσει η σούπα τού Αδάμ και του Αβραάμ, του «θεόπνευστου» τσελεμεντέ που ονομάζεται Αγία Γραφή... Και προσέξτε, πως έντεχνα προσπαθούν να δώσουν την εντύπωση, πως ο ίδιος ο δημιουργός (και τιμημένος με βραβείο Νόμπελ) του άνθρακα 14, εκτιμά την ηλικία της γης κοντά στα 10.000 έτη, κάτι το οποίο είναι ψευδές. Φυσικά, ακόμη και η ηλικία των 10.000 ετών απέχει κατά μερικές χιλιάδες χρόνια από την επικρατούσα ιουδαιοχριστιανική αντίληψη για την ηλικία του κόσμου. Ας μην απελπίζονται όμως... Αφού έφεραν την διαφορά τόσο κοντά, το επόμενο βήμα, της απόλυτης χρονικής ταύτισης, φαντάζει μάλλον πιο εύκολο. Όλο και κάποιος πρόθυμος «επιστήμονας» θα προκύψει για να δώσει τα «φώτα» του. Μια ζωή γκεμπελίσκοι κι απατεώνες...

Σε αντίθεση πάντως, με την προηγούμενη ιστοσελίδα, εδώ ο επιστήμονας τού οποίου γίνεται η επίκληση, κατονομάζεται: Ο Αμερικανός χημικός Melvin Cook. Η σημαντική λεπτομέρεια όμως, η οποία αποσιωπείται εδώ και δημιουργούνται ψευδείς τελικές εντυπώσεις, είναι πως ο Cook ήταν μέλος θρησκευτικής χριστιανικής μορμονικής οργάνωσης και οπαδός του «Δημιουργισμού» και της θεωρίας της «Νεαράς Γης», η οποία συμπίπτει με το παραμύθι της Αγίας Γραφής. Μπορεί να φανταστεί λοιπόν κάποιος, πόσο αντικειμενικός μπορεί να είναι στο θέμα αυτό ένας τέτοιος επιστήμονας.

Το τελευταίο επιχείρημα που χρησιμοποιούν οι Ιουδαιοχριστιανοί και στο οποίο προσπαθούν απεγνωσμένα να βρουν καταφύγιο, είναι η αυθαίρετη άποψη-εικασία, πως ο χρόνος υπολογίζονταν σε διαφορετική βάση τότε. Δηλαδή, η μία ημέρα δεν εννοείται ως ένα εικοσιτετράωρο, αλλά ένα -αορίστως- μεγαλύτερο χρονικό

διάστημα, άγνωστης διάρκειας. Στο σημείο αυτό βρισκόμαστε αντιμέτωποι και με κολοσσιαίες «ιερές» κοτσάνες, καθώς ο Θεός δημιούργησε πρώτα το φως, μετά την βλάστηση και την τέταρτη ημέρα, θυμήθηκε να δημιουργήσει και τον...ήλιο! Τώρα, τι φως ήταν αυτό που δημιούργησε την πρώτη μέρα και με ποια λογική δημιουργήθηκαν τα φυτά πριν τον ήλιο, είναι κάτι που μπορεί να το απαντήσει μόνο ο...«πάνσοφος» και οι Ιουδαίοχριστιανοί απολογητές.

Διαβάζουμε λοιπόν, ξανά από την ίδια πολυγλωσσική χριστιανική ιστοσελίδα, που αναφέρθηκε πριν:

Δεδομένου του γεγονότος ότι, σύμφωνα με την Αγία Γραφή, ο Αδάμ δημιουργήθηκε την έκτη ημέρα της ύπαρξης του πλανήτη μας, μπορούμε να υπολογίσουμε σε μια Βιβλική βάση, κατά προσέγγιση την ηλικία της γης κοιτάζοντας τις χρονολογικές λεπτομέρειες της ανθρώπινης φυλής. Αυτό φυσικά με την προϋπόθεση ότι η περιγραφή στη Γένεση είναι ακριβής, ότι οι έξι μέρες της δημιουργίας που περιγράφονται στη Γένεση ήταν κυριολεκτικά 24-ωρες περίοδοι, και δεν υπάρχουν ασαφή χρονολογικά κενά.

Το πρώτο αυθόρμητο ερώτημα που προκύπτει εδώ, είναι από πότε οι Ιουδαίοχριστιανοί ένιωσαν την ανάγκη να βάζουν αστερίσκους στην ερμηνεία της Αγίας Γραφής. Ρητορικό βεβαίως το ερώτημα, γιατί η απάντηση είναι κάτι παραπάνω από προφανές.

Φυσικά, η υπόθεση που χρησιμοποιούν δεν χρίζει αποδείξεως, οπότε ούτε γάτα ούτε ζημιά. Αυτό το καλό έχουν οι εικασίες: Δεν απαιτούν ισχυρά τεκμήρια, επιτρέποντας έτσι την πλεύση σε θολά νερά. Τόσο απλά...

Δυστυχώς όμως γι' αυτούς, διαψεύδονται μέσα από την ίδια την Αγία Γραφή...

Οι Εβραίοι, όσο κι αν υστερούσαν πολιτιστικά σε σχέση με άλλους λαούς της εποχής τους, εν τούτοις το διανοητικό επίπεδο δεν ήταν τόσο χαμηλό, έτσι ώστε να μην τους επιτρέπει να διαπιστώσουν το περιοδικό φαινόμενο της ανατολής και της δύσης τού ηλίου και να ορίσουν, όπως και οι άλλοι λαοί, το αυτό διάστημα ως μονάδα χρόνου. Όπως π.χ. και οι Έλληνες, έτσι κι αυτοί όριζαν την ημέρα (ή για την ακρίβεια, το ημερονύκτιο) και τον μήνα. Κι αυτοί είχαν 12 μήνες, που ο καθένας τους αποτελούνταν από 30 ημέρες κατά μέσον όρο. Μπορεί στον ορισμό του έτους, να υπήρχαν κάποιες μικροδιοφορές (με εμβόλιμους μήνες, ή και διαφορετικής διάρκειας μήνες), αλλά δεν υπήρχε ουσιαστική απόκλιση ως προς

την χρονολόγηση, παρ' ότι οι διάφοροι λαοί, χρησιμοποιούσαν διαφορετικά κριτήρια ή όρους για την χρονολόγηση συμβάντων (π.χ. οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην αρχαία Ελλάδα, ως χρονικά ορόσημα στην χρονολόγηση).

Αρχικά, δεν χρησιμοποιούσαν ονόματα για τους μήνες κι απλά τους αριθμούσαν (π.χ. πρώτος μήνας, δεύτερος μήνας κ.ο.κ.). Πάμε λοιπόν, στις πρώτες κιόλας γραμμές της Γένεσης (1: 3-5), για να δούμε πως ορίζει ο «Δημιουργός» την ημέρα: «καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτὸς. καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκοτὸς ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία».

Πάμε και λίγο παρακάτω, όπου σαφέστατα γίνεται λόγος περί ημερομηνίας, με λεπτομέρεια ημέρας και μηνός (Γένεση, 7: 11): «ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνός, ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἤνεώχθησαν»

Θα πεταχτούν βέβαια κάποιοι εξυπνάκηδες και θα πουν: «Αυτό δεν σημαίνει αυτόματα, ότι ένα ημερονύκτιο διαρκούσε 24 ώρες. Για παράδειγμα στον Βόρειο Πόλο η μέρα και η νύχτα διαρκούν από 6 μήνες η κάθε μια τους. Γιατί να μην συνέβαινε και κάτι ανάλογο τότε και σ' αυτή την περιοχή;».

Αφού πρώτα διευκρινιστεί, πως τα ρέστα θα πρέπει να τα ζητούν από τον «Δημιουργό», που ενώ «τα πάντα εν σοφία ποιούσε», του διέφυγαν τέτοιες αποσαφηνιστικές εξηγήσεις και άφησε το «ποίμνιο» με τέτοιες ουσιώδεις απορίες, κι αφού αναφερθεί πως καμμία τέτοια ιστορική νύξη δεν υφίσταται περί ύπαρξης τέτοιων φαινομένων (παρ' ότι δεν πρόκειται ακριβώς για κάτι τέτοιο [βλέπε «Ἡλιος του μεσονυχτίου»]), ας μπούμε και σ' αυτό το «τρυπάκι». Πάρτε λοιπόν έναν υπολογιστή και ξεκινήστε τις αριθμητικές πράξεις:

Έστω λοιπόν, πως ένα βιβλικό ημερονύκτιο ισούται με 365 ημέρες και το πολλαπλασιάσουμε με τα «συμβατικά» (μας το κόλλησε ο παπα-Μεταλληνός) 7.500 έτη (επειδή είμαστε «κουβαρντάδες» δεν εξαιρούμε καμμία χρονική περίοδο, ούτε και τα 2.000 μετά Χριστόν έτη). Θα έχουμε σαν αποτέλεσμα τα 2.737.500 έτη. Παρ' ότι το αποτέλεσμα δείχνει κάπως πιο «αξιοπρεπές», μήπως και πάλι δεν βγαίνουν τα κουκιά;

Αντί επιλόγου

«Πίστη: Το να αποδέχεσαι άνευ αποδείξεων, τα λεγόμενα κάποιου, που μιλά άνευ γνώσεων, για πράγματα άνευ προηγουμένου».

Άμπρουζ Μπιρς